

GYAKORLATI ÚTMUTATÓ AZ EURÓPAI FIZETÉSI MEGHAGYÁSRÓL SZÓLÓ RENDELET ALKALMAZÁSÁHOZ

Európai Bizottság
Jogértvényesülés

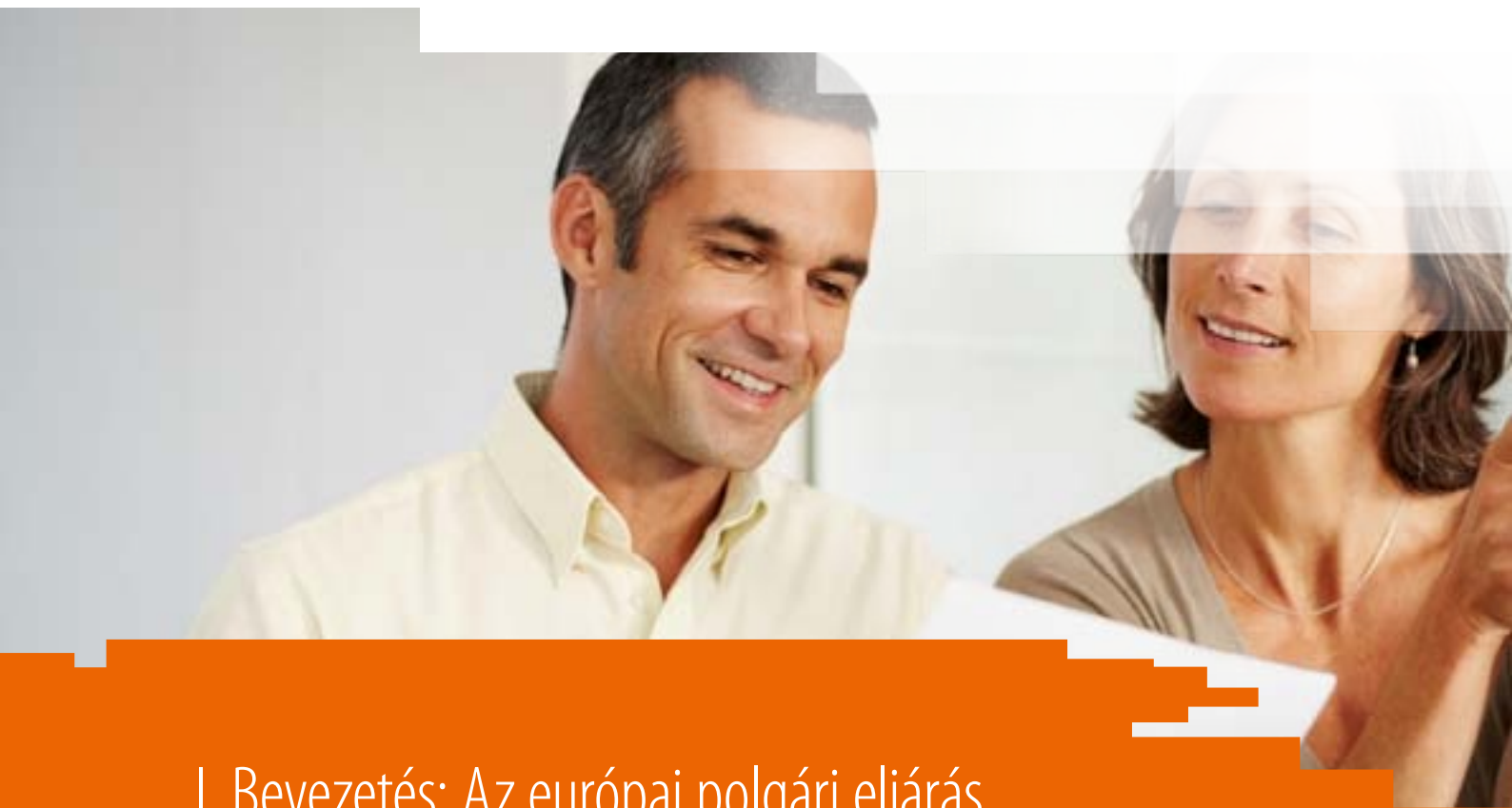
Európai Igazságügyi Hálózat
polgári és kereskedelmi ügyekben

Tartalomjegyzék

I. Bevezetés: Az európai polgári eljárás	4
II. Az új eljárás alkalmazási köre	8
1. Területi hatály	9
2. Tárgyi hatály	9
2.1. Polgári és kereskedelmi ügyek	10
2.2. Határokon átnyúló ügy	11
3. Időbeli hatály	12
4. Joghatóság	13
III. Az európai fizetési meghagyásos eljárás	14
1. Az európai fizetési meghagyás iránti kérelem	15
1.1. A követelt összeg és a kamatok	15
1.2. Jögalap és a bizonyítékok ismertetése	16
1.3. A hatáskörrel rendelkező bíróságok	17
1.4. Hogyan nyújtható be a kérelem?	17
2. A bíróság előtti eljárás lefolytatása	18
2.1. Módosítás vagy kijavítás	18
2.2. A kérelem elutasítása	19
3. Az európai fizetési meghagyás kibocsátása és kézbesítése	19
3.1. Az „E” formanyomtatvány kitöltése	19
3.2. Az európai fizetési meghagyás kibocsátása – határidők	20
3.3. A kötelezett (meghatalmazott) részére történő kézbesítés	20
4. Ellentmondás, a kötelezett jogai/lehetőségei	22
4.1. Az európai fizetési meghagyással szembeni ellentmondás	22
4.2. Végrehajthatóság	23

5. A felek jogorvoslati/védekezési lehetőségei	23
5.1. Mit tehet a jogosult, ha az európai fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelme hiányos, hibás, módosításra szorul, vagy a kérelmet elutasították?	23
5.2. Mit tehet a kötelezett a származási tagállamban, ha európai fizetési meghagyást bocsátottak ki?	24
IV. Az európai fizetési meghagyások elismerése és végrehajtása más tagállamokban	26
1. Alapelvek	27
2. A végrehajtás iránti kérelem benyújtása	27
3. Fordítás	28
4. A végrehajtás elutasítása kivételes körülmények esetén	28
4.1. A végrehajtás elutasítása (22. cikk)	28
4.2. A végrehajtás felfüggesztése vagy korlátozása (23. cikk)	29

I. Bevezetés: Az európai polgári eljárás

Az 1896/2006/EK rendelet létrehozta az első valódi európai polgári eljárást – az európai fizetési meghagyásos eljárást. Ezt megelőzte az európai végrehajtható okiratról szóló rendelet, amelynek legnagyobb vívmánya az volt, hogy meghatározott eljárási garanciák betartása esetén (amelyet a megfelelő hatóságnak egy előírt igazolással kell megerősítenie) a polgári ügyek bizonyos kategóriáiban eltörölte a végrehajthatóvá nyilvánítási eljárást az Európai Unió másik tagállamában hozott határozatok végrehajtása terén. Míg azonban az európai végrehajtható okirat olyan tanúsítvány, amely nemzeti eljárás során hozott határozathoz (vagy közokirathoz, illetve bírósági egyezséghez) kapcsolódik, az európai fizetési meghagyás csak a 26 tagállam mindegyikében egységes eljárás során bocsátható ki. Az európai fizetési meghagyásról szóló rendeletben nem szabályozott kérdésekben a szubszidiaritás elve alapján a nemzeti jog alkalmazandó. Röviddel az európai fizetési meghagyásról szóló rendelet után fogadtak el egy másik, európai polgári eljárást létrehozó rendeletet, nevezetesen a kis értékű követelések európai eljárásáról szóló rendeletet. E három rendelet ülteti át a gyakorlatba a polgári ügyekben hozott határozatok kölcsönös elismerésének elvét. Fő céljuk a hitelezői jogok határokon átnyúló elismerésének és érvényesítésének egyszerűsítése és felgyorsítása az Európai Unióban. E tekintetben hozzájárulnak mind a jog érvényesülésén alapuló valódi térség Európai Unióban történő létrehozásához, mind az egységes piac megvalósításához.

Az egyes eljárásoknak más és más az alkalmazási köre – nem mindegyik vehető igénybe a határokon átnyúló polgári ügyek mindegyikében.

Ha az ügyet már elbírálta egy illetékes hatóság, vagy a követelés közokiratból vagy bírósági egyezségből ered, és azt külföldön kell érvényesíteni, akkor a határozat, a közokirat vagy a bírósági egyezség származási tagállamában kérelem nyújtható be az illetékes hatóságokhoz egy európai végrehajtható okirat kibocsátása iránt, amennyiben nem vitatott követelésről van szó¹. Ez az egyetlen olyan európai eljárás (az említett három közül), amelynek rendeltetése egy fennálló határozat vagy bírósági egyezség érvényesítése. Közokiratot a jogosult az európai fizetési meghagyásos eljárásban vagy a kis értékű követelések európai eljárásában benyújtandó bizonyítékok alakjaként is felhasználhat.

A határokon átnyúló követelés érvényesítése iránti kérelmet ahhoz a bírósághoz kell benyújtani, amely az európai és/vagy a nemzeti jog alapján illetékes². Az ilyen követelés érvényesíthető akár a bíróság joghatósága alapján alkalmazandó nemzeti eljárás szerint,

¹ Lásd az európai végrehajtható okiratról szóló rendelet alkalmazásához készült gyakorlati útmutatót: http://ec.europa.eu/civiljustice/publications/docs/guide_european_enforcement_order_hu.pdf.

² Lásd a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendeletet („Brüsszel I. rendelet”), HL L 12., 2001.1.16., 1. o.

akár valamelyik európai eljárás szerint, ha a vonatkozó feltételek teljesülnek.

Ha a követelés (költségek és kamatok nélkül) nem haladja meg a 2000 eurót, akkor mind az európai fizetési meghagyásos eljárásnak, mind a kis értékű követelések európai eljárásának az alkalmazása szóba jöhet. Ha azonban valószínű, hogy a kötelezett vitatni fogja a követelést, a kis értékű követelések európai eljárását tanácsos alkalmazni, mivel az európai fizetési meghagyás kibocsátását pusztán a kötelezett általi ellentmondás megakadályozhatja. Az európai fizetési meghagyásos eljárásról szóló rendelet azonban nem zárja ki, hogy ilyen helyzetben a jogosult az európai fizetési meghagyásos eljárást válassza.

Ha a követelés (költségek és kamatok nélkül) meghaladja a 2000 eurót, akkor csak az európai fizetési meghagyásos eljárásról szóló rendelet alkalmazható, amennyiben alkalmazási feltételei teljesülnek.

Az európai fizetési meghagyásos eljárás csak a kérelem benyújtásának időpontjában esedékes, meghatározott összegű pénzkövetelések esetén vehető igénybe. A kis értékű követelések európai eljárása más típusú követelésekre is kiterjed.

Az európai fizetési meghagyásos eljárásban nem kerül sor bírósági tárgyalásra – az eljárás tisztán írásbeli, kivéve, ha az európai fizetési meghagyást vitatják vagy azzal szemben ellentmondást nyújtanak be; ebben az esetben a nemzeti eljárásokkal összhangban sor kerülhet bírósági tárgyalásra. A kis értékű követelések – főszabály szerint írásbeli – európai eljárása azonban szükség esetén lehetővé teszi tárgyalás tartását.

Az európai fizetési meghagyásos eljárás abban a tekintetben választható, hogy a jogosult döntésén múlik, hogy az adott követelés érvényesítésére szolgáló egyéb lehetséges módok helyett ezt az eljárást veszi-e igénybe. A kérelem elutasítása nem akadályozza meg, hogy a jogosult bármely megfelelő eljárásban ismételten érvényesíteni próbálja a követelését, beleértve az európai fizetési meghagyásos eljárást, valamint azt is, hogy ezt akár a kérelmet korábban elutasító bíróság előtt tegye.

II. Az új eljárás alkalmazási köre

1. Területi hatály

Az európai fizetési meghagyásos eljárásról szóló rendeletet Dánia kivételével valamennyi tagállamban alkalmazni kell. Ez azt jelenti, hogy senki sem fordulhat dán bírósághoz európai fizetési meghagyás kibocsátása iránt, és európai fizetési meghagyás Dániában nem hajtható végre.

2. Tárgyi hatály

Az európai fizetési meghagyásról szóló rendeletet határokon átnyúló polgári és kereskedelmi ügyekben kell alkalmazni, tekintet nélkül a bíróság jellegére. Az adott tagállamban hatáskörrel rendelkező bíróságok vizsgálhatják azokat az ügyeket, amelyek megfelelnek a rendelet előírásainak.

Maga a rendelet nem határozza meg a polgári és/vagy kereskedelmi ügy fogalmát. Az alábbi ügycsoportokat azonban kifejezetten kizárja tárgyi hatálya alól: adó-, vám- és közigazgatási ügyek, illetve az államnak az államhatalom gyakorlása során hozott aktusai vagy elkövetett mulasztásai miatti felelősség. Így az ilyen ügyekben a bíróság nem köteles vizsgálni azt, hogy az ügy polgári vagy kereskedelmi jellegű-e.

2.1. Polgári és kereskedelmi ügyek

Az Európai Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a „polgári és kereskedelmi ügyek” kifejezést olyan önálló fogalomként kell meghatározni, amelynek alapját a vonatkozó közösségi szabályozás céljai és felépítése, valamint a nemzeti jogrendszerek alapelvei mint egész jelentik (a C-29/76 sz., LTU Lufttransportunternehmen GmbH & Co KG kontra Eurocontrol ügyben hozott ítélet [EBHT 1976., 1541. o.]). A Bíróság álláspontja szerint két lényeges tényezőt kell mérlegelni annak eldöntésekor, hogy polgári vagy kereskedelmi természetű jogvitáról van-e szó vagy sem:

- a jogvita tárgyát; és
- az érintett felek közötti viszony természetét.

A Bíróság különösen a hatósági intézkedésekkel kapcsolatban határozott úgy, hogy nem minősül „polgári és kereskedelmi ügynek” egy hatóság és egy magánszemély között fennálló jogvita, amelyben az előbbi közhatalom gyakorlása közben cselekedett. A Bíróság tehát különbséget tesz a „polgári és kereskedelmi ügyek” fogalmköréből kizárt *acta iure imperii* és ezzel szemben a fogalmkör részét képező *acta iure gestionis* között. Az *acta iure imperii* és az *acta iure gestionis* között a gyakorlatban nem mindig könnyű különbséget tenni. A következő iránymutatásokat a Bíróság adta ítélkezési gyakorlata során.

Az Eurocontrol-ügyben a Bíróságnak az volt az álláspontja, hogy egy nemzetközi szerződés által létrehozott hatóság valamely magánféllel szembeni, a hatóság berendezéseinek és szolgáltatásainak igénybevételeért járó díj iránti követelése – amennyiben ez az igénybevétel kötelező volt és a díjak megállapítása egyoldalúan történt – nem minősül polgári és kereskedelmi ügynek.

A Rüffer-ügyben (a C-814/79 sz., Hollandia kontra Rüffer ügyben hozott ítélet [EBHT 1980., 3807. o.]) a Bíróság úgy határozott, hogy szintén nem minősül polgári és kereskedelmi ügynek annak a hatóságnak a követelése, amely azért perelt be egy hajótulajdonost, hogy megtéríttesse egy ütközés során ronccsá vált hajó eltávolítása következtében felmerült költségeit.

Ezzel szemben a Sonntag-ügyben (a C-172/91. sz. ügyben hozott ítélet [EBHT 1993., I-1963. o.]) a Bíróság úgy ítélte meg, hogy a bűncselekmény által okozott személyi sérülésből eredő kár megtérítéséért indított polgári jogi keresetek polgári természetűek. Az ilyen keresetek azonban nem tartoznak a „polgári és kereskedelmi ügyek” fogalmába, amennyiben a károkozó fél olyan hatóságnak minősül, amely a közhatalom gyakorlása során járt el (a konkrét ügyben a gyermekekre felügyelő tanárt nem tekintették a „közhatalom gyakorlása során eljáró” személynek).

A Gemeente Steenberg en ügyben (a C-271/00. sz. ügyben hozott ítélet [EBHT 2002., I-10489. o.]) a Bíróság a „polgári ügyek” közé sorolta az olyan visszkereseti igényt, amellyel valamely állami szervezet a magánjogi alanyánál behajtja az általa szociális támogatás címén az adott személy elvált házastársának és gyermekének kifizetett összegeket, amennyiben az ilyen igény támasztásának alapjára és feltételeire a közjog tartási kötelezettségekre vonatkozó szabályai irányadók. Amikor a visszkereseti igény olyan rendelkezéseken alapul, amellyel a jogalkotó saját előjogot biztosított a köztisztviselőnek, az említett igény nem tekinthető a „polgári ügyekhez” tartozónak.

A Préservatrice foncière ügyben (a C-266/01. sz. ügyben hozott ítélet [EBHT 2003., I-4867. o.]) a Bíróság a „polgári és kereskedelmi ügyek” fogalmába tartozónak ítélte az olyan kereseteket, amelyekkel valamely állam egy magánjogi alannal szemben olyan magánjogi kezességvállalási szerződés végrehajtását kívánja érvényesíteni, amelyet annak lehetővé tétele érdekében kötöttek, hogy az adott állam által megkövetelt és meghatározott biztosítékot egy harmadik fél szolgáltassa, amennyiben a hitelező és a kezes között a kezességvállalási szerződés alapján fennálló jogviszony nem jelenti olyan állami jogkörök gyakorlását, amelyek túllépnek a magánszemélyek közötti jogviszonyokra alkalmazandó szabályok alapján fennálló jogkörökön.

A Frahuil kontra Assitalia ügyben (a C-265/02. sz. ügyben hozott ítélet [EBHT 2004., I-1543. o.]) olyan döntés született, amely szerint a „polgári és kereskedelmi ügyek” körébe tartozónak kell tekinteni azt a keresetet, amelyet törvényi engedményezés címén egy importőr ellen nyújtottak be, aki a kezesnek tartozott megfizetni azt a vámot, amit az már előzőleg megfizetett a vámhatóságoknak egy olyan kezességvállalási szerződés teljesítése közben, amelynek értelmében már korábban vállalta a szóban forgó vám megfizetését a vámhatóságok felé egy olyan vámszállítmányozói társaságon keresztül, amelyet a főkötelezett eredetileg már utasított az adósság megfizetésére.

Végül a *Lechouritou*-ügyben (a C-292/05. sz. ügyben hozott ítélet [EBHT 2007., I-1519. o.]) a Bíróság megerősítette, hogy a kormánycsapatok által háború idején okozott károk helyreállítása nem minősül „polgári ügynek”.

2.2. Határokon átnyúló ügy

Az európai fizetési meghagyásos eljárásról szóló rendeletet csak határokon átnyúló ügyekben lehet alkalmazni. Az európai fizetési meghagyásos eljárásról szóló rendelet 3. cikkében foglalt meghatározás szerint ilyen ügynek minősül az, amelyben legalább az egyik fél az eljáró bíróság székhelye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban rendelkezik állandó lakóhellyel vagy szokásos

tartózkodási hellyel. Bizonyos helyzetekben ez a rendelkezés nem uniós kérelmezők, azaz olyan személyek számára is hozzáférhetővé teszi az európai fizetési meghagyásos eljárást, akiknek állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye nem valamely tagállamban található: ha az adós az illetékes bíróság tagállamától eltérő tagállamban rendelkezik állandó lakóhellyel vagy szokásos tartózkodási hellyel, akkor nem uniós kérelmező is nyújthat be európai fizetési meghagyásos eljárás iránti kérelmet, mivel teljesülnek a 3. cikknek a felekkel kapcsolatos feltételei. Az illetékes bíróság tagállamától eltérő tagállamban állandó lakóhellyel vagy szokásos tartózkodási hellyel rendelkező hitelező is kérelmezheti európai fizetési meghagyás kibocsátását olyan kötelezett ellen, akinek állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye az Európai Unión kívül található.

Az állandó lakóhelyet e fogalomnak a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló rendeletben („Brüsszel I. rendelet”) szereplő definíciójával összhangban kell meghatározni. A gyakorlatban a felek állandó lakóhelyének vagy szokásos tartózkodási helyének meghatározása a jogosult által az „A” formanyomtatványon megadott adatok alapján történik. Figyelemmel arra, hogy a kérelem első vizsgálata automatizált eljárással is lefolytatható, elegendő azt ellenőrizni, hogy a felek egyikének megjelölt címe az eljárás megindítása szerinti bíróság tagállamától eltérő tagállamban

van-e. Ha azonban a bíróságnak kétsége merül fel a szolgáltatott információk pontosságát illetően, akkor dönthet úgy, hogy a jogosulttól a kérelem kijavítását vagy kiegészítését kéri.

A felek állandó lakóhelyét vagy szokásos tartózkodási helyét az európai fizetési meghagyás kibocsátására irányuló kérelem benyújtásakor értékelik. A 3. cikk (3) bekezdése értelmében annak meghatározásához, hogy az ügy határon átnyúló ügynek minősül-e, a kérelem benyújtásának időpontja irányadó, nem pedig a kérelem alapjául szolgáló események bekövetkezésének időpontja.

3. Időbeli hatály

Az európai fizetési meghagyásos eljárást létrehozó rendelet 2008. december 12. óta valamennyi olyan tagállamban alkalmazandó, amelyre nézve a rendelet kötelező. Bár maga az eljárás csak a fenti időpont óta áll rendelkezésre, az európai fizetési meghagyásos eljárás minden tárgybeli vitában igénybe vehető, még azokban az esetekben is, amikor a vita alapjául szolgáló eseményekre 2008. december 12. előtt került sor, feltéve, hogy a megkeresett bíróság joga szerint még nem járt le a szóban forgó követelésre irányadó elévülési idő.

4. Joghatóság

Az európai fizetési meghagyásos eljárás keretében érvényesített követelésekre vonatkozó joghatóságot – egy kivétellel – a Brüsszel I. rendelettel összhangban kell megállapítani. Ha az ügy fogyasztói szerződésre vonatkozik, és a kötelezett a fogyasztó, az a tagállam rendelkezik joghatósággal, amelyikben a kötelezett a Brüsszel I. rendelet 59. cikkének értelmében állandó lakóhellyel rendelkezik.

III. Az európai fizetési meghagyásos eljárás

1. Az európai fizetési meghagyás iránti kérelem

1.1. A követelt összeg és a kamatok

A 7. cikk (2) bekezdésének b) pontja értelmében a kérelemnek tartalmaznia kell a követelés összegét, beleértve a főkövetelést, valamint adott esetben a kamatot, a kötbért és a költségeket. A főkövetelés összegének és valamennyi kötbérnek a kérelem benyújtásakor már esedékesnek kell lennie, és ezeket az „A” formanyomtatvány 6. és 8. szakaszában kell feltüntetni.

Az „A” formanyomtatvány 7. szakaszában kell megadni a kamatlábra vonatkozó adatokat és azt, hogy mely időszakra követelnek kamatot. Nem kötelező a kamatösszeg megadása. Az „A” formanyomtatvány kitöltésére vonatkozó útmutató szerint, ha a bírósági határozat meghozatalának időpontjáig követelnek kamatot, akkor az utolsó dátumra vonatkozó rovatot üresen kell hagyni.

A bíróságnak az „E” formanyomtatványon kell feltüntetnie a kötelezett vagy kötelezettek által fizetendő, a meghagyás kibocsátásának időpontjában fennálló teljes esedékes összeget. A rendelet nem szól arról, hogy ezen időpontot követően követelhető-e kamat.

Ugyanez irányadó, ha a származási tagállam joga szerint a főkövetelés után automatikusan törvényes kamatot számolnak fel. A 7. cikk (2) bekezdésének c) pontja szerint ilyen esetben a jogosultnak nem kell megjelölnie a kamatlatbat, valamint a kamatszámítás kezdő és befejező időpontját.

Az esetlegesen fizetendő költségek részleteit az „A” formanyomtatvány 9. szakaszában kell feltüntetni. Bár az itt feltüntetendő költségek elsősorban az eljárási illetéket takarják, az „A” formanyomtatvány kitöltési útmutatója szerint az egyéb költségek közé tartozhatnak a jogosult képviselétével járó, illetve az eljárás megindítását megelőző költségek. A 25. cikk szerint az eljárási illeték a bíróságnak fizetendő illetékeket és költségeket foglalja magában, amelyek összegét a nemzeti joggal összhangban állapítják meg. Az útmutató azt is világossá teszi, hogy ha a jogosult nem ismeri az eljárási illeték mértékét, akkor az összeg rovat üresen hagyható, és azt a bíróság tölti ki.

1.2. Jogonalap és a bizonyítékok ismertetése

A 7. cikk értelmében az európai fizetési meghagyás iránti kérelemnek tartalmaznia kell a jogonalpot, beleértve a követelés és adott esetben a kért kamat alapjául szolgáló körülmények ismertetését. Ismertetni kell továbbá a követelést alátámasztó bizonyítékokat.

A rendelet nem határozza meg, hogy a kérelmezőnek milyen szintű részletességgel kell megjelölnie ezen adatokat, és azt sem írja elő, milyen módon kell a bíróságnak a követelést megvizsgálnia. Azt azonban világossá teszi, hogy az európai fizetési meghagyás iránti kérelem vizsgálatát nem kell bírónak végeznie, és hogy a vizsgálat – a 8. cikk szerint – automatizált eljárással is lefolytatható. A bíróságoknak a kérelmet tartalmazó formanyomtatványban megadott információk alapján kell megvizsgálniuk a kérelmet.

A kérelem kitöltése során a kérelmezőnek elegendő információt kell szolgáltatnia ahhoz, hogy a kötelezett jól tájékozott döntést hozhasson arról, hogy ellentmond-e a követelésnek, vagy azt nem vitatja. Elegendő információnak kell rendelkezésre állnia ahhoz is, hogy a bíróság számára lehetséges legyen a követelés megalapozottságának prima facie vizsgálata, és többek között a nyilvánvalóan alaptalan követelések vagy elfogadhatatlan kérelmek elutasítása. Ennek érdekében az I. mellékletben található „A” formanyomtatványt úgy alakították ki, hogy az a pénzkövetelések alátámasztására általában szolgáló bizonyítéktípusok lehető legteljesebb körű felsorolását tartalmazza.

Ebből következően a kérelem benyújtásához elegendő, ha a kérelmező egyszerűen kitölti a formanyomtatvány megfelelő (főként 6–10.) szakaszainak vonatkozó rovatait. Nem kötelező igazoló dokumentumokat csatolni, de a kérelmező ezt szabadon

megteheti. A 11. szakasz lehetővé teszi a kérelmezők számára, hogy szükség esetén további nyilatkozatokat és információkat csatoljanak, azonban ez sem kötelező.

Mivel a bíróság csak a kérelmet tartalmazó formanyomtatvány alapján bírálhatja el a kérelmet, a rendelet egyetlen szabálya sem teszi lehetővé, hogy a bíróság igazoló dokumentum benyújtását írja elő. Erre tekintettel azonban a kérelmezőnek kell gondoskodnia arról, hogy a kérelem elegendő információt tartalmazzon ahhoz, hogy a rendelet előírásainak betartása biztosított legyen, és a követelés megalapozottnak tűnjön.

1.3. A hatáskörrel rendelkező bíróságok

Az európai fizetési meghagyás tekintetében a tagállamok által kijelölt és a Bizottsághoz hivatalosan bejelentett bíróságok rendelkeznek hatáskörrel. Mivel a tagállamok ezeket a bejelentéseket bármikor módosíthatják, az európai fizetési meghagyás kérelmezésekor fontos ellenőrizni az aktuális bejelentéseket. A Polgári Ügyek Európai Igazságügyi Atlaszában közzéteszik az összes bejelentést. Mivel azonban a legtöbb esetben ezek a bejelentések nagyon általános jellegűek és a szóban forgó eljárásjog általános szabályaira utalnak, esetenként további kutatásra van szükség a megfelelő bíróság megtalálása érdekében. Ha a bíróság illetékessége területi jellegű és a kötelezett lakcímétől függ, az adott bíróság az Atlasz

illetékes bíróságok keresésére szolgáló funkciója segítségével kereshető ki. Néhány esetben a tagállamok konkrét bíróságokat jelöltek ki az európai fizetési meghagyásos ügyekre. Amennyiben hatáskörrel vagy illetékességgel nem rendelkező bírósághoz küldik a kérelmet, úgy a nemzeti jog alapján kell eldönteni, hogy mit kell tennie az adott bíróságnak.

1.4. Hogyan nyújtható be a kérelem?

Valamennyi tagállamnak lehetővé kell tennie az európai fizetési meghagyásos eljárás iránti kérelmek papír alapú benyújtását. További követelmény nincs. A tagállamok által beküldött és az Európai Igazságügyi Atlaszban hozzáférhető értesítések alapján azonban egyes tagállamok csak akkor fogadják el a papír alapú kérelmeket, ha azokat postai úton vagy ajánlott levélben nyújtják be. A tagállamok a kérelmek benyújtásának egyéb módjait is elfogadhatják, beleértve az elektronikus formát is. E körbe tartozik a telefaxon és az e-mail útján benyújtott kérelem. Amennyiben a kérelmet elektronikus formában nyújtják be, azt az 1999/93/EK irányelv 2. cikkének (2) bekezdésével összhangban, a származási tagállamban elismert formában kell aláírni. Nem kötelező az ilyen elektronikus aláírás használata, ha a származási tagállamban rendelkezésre áll olyan egyéb biztonságos elektronikus kommunikációs rendszer, amely hitelesített felhasználók részére

hozzáférhető, amennyiben az ilyen rendszerekről tájékoztatták a Bizottságot.

A kérelem benyújtása előtt tanácsos ellenőrizni az Európai Igazságügyi Atlaszban, hogy egy adott tagállamban mi az elfogadott módszer. A kérelmet a kérelmező vagy annak jogi képviselője is benyújthatja. Meg kell jegyezni, hogy a kérelem benyújtásával egyidejűleg gyakran eljárási illetéket kell fizetni az adott bíróságnak (<https://e-justice.europa.eu>).

2. A bíróság előtti eljárás lefolytatása

A bíróság megvizsgálja a kérelmet, de nem értékeli a bizonyítékokat. Azt vizsgálja, hogy a 7. cikkben (a III. fejezet 1. pontja) meghatározott minden feltétel teljesült-e. Amennyiben a követelés nyilvánvalóan nem alaptalan és a kérelem nem elfogadhatatlan, a bíróságnak szükség esetén a „B” formanyomtatvány felhasználásával lehetővé kell tennie a jogosult számára, hogy kiegészítse vagy kijavítsa a kérelmét.

2.1. Módosítás vagy kijavítás

Amennyiben a bíróság felhívja a jogosultat a kérelem kiegészítésére vagy kijavítására, erre a körülmények alapján általa megfelelőnek

ítélt határidőt állapít meg. A bíróság ezt a határidőt mérlegelése szerint meghosszabbíthatja.

Először is a bíróság felhívja a jogosultat a kérelem kiegészítésére (módosítás).

Amennyiben a követelmények a módosítást követően csak a kérelem egy része tekintetében teljesülnek, a bíróság erről tájékoztatja a jogosultat. A bíróság a „C” formanyomtatvány felhasználásával felhívja a jogosultat az általa megállapított összeget tartalmazó európai fizetési meghagyási javaslat elfogadására vagy elutasítására, és tájékoztatja a jogosultat döntése következményeiről.

Ha a jogosult elfogadja a bíróság javaslatát, a bíróság európai fizetési meghagyást bocsát ki a követelés jogosult által elfogadott részére vonatkozóan (kijavítás). Az eredeti követelés fennmaradó részét illető következményekre a nemzeti jogot kell alkalmazni.

Ha a jogosult a bíróság által meghatározott határidőn belül nem küldi meg válaszát, vagy elutasítja a bíróság javaslatát, a bíróság teljes egészében elutasítja az európai fizetési meghagyás iránti kérelmet.

2.2. A kérelem elutasítása

A bíróság a „D” formanyomtatvány felhasználásával elutasítja a kérelmet, amennyiben:

- a 2., 3., 4., 6. és 7. cikkben meghatározott követelmények nem teljesülnek; vagy
- a követelés nyilvánvalóan alaptalan; vagy
- a jogosult a bíróság által megállapított határidőn belül nem küldi meg válaszát (a bíróságnak a kérelem módosítására vonatkozó javaslatára); vagy
- a jogosult a bíróság által meghatározott határidőn belül nem küldi meg válaszát, vagy elutasítja a bíróság javaslatát a 10. cikkel összhangban.

A jogosultat tájékoztatni kell az elutasítás indokairól.

A kérelem elutasítása ellen nincs helye fellebbezésnek. A kérelem elutasítása nem akadályozza meg a jogosultat abban, hogy egy új európai fizetési meghagyás iránti kérelem vagy bármely egyéb, valamely tagállam joga alapján rendelkezésre álló eljárás útján érvényesítse a követelést.

3. Az európai fizetési meghagyás kibocsátása és kézbesítése

3.1. Az „E” formanyomtatvány kitöltése

Miután a kérelmet („A” formanyomtatvány) benyújtották és azt szükség esetén a bíróság kérésének megfelelően módosították vagy kijavították, a bíróság az V. mellékletben található „E” formanyomtatvány felhasználásával kibocsátja az európai fizetési meghagyást, amennyiben az adott esetben fizetendő eljárási illetékek befizetése megtörtént. A rendelet 12. cikke értelmében az „E” formanyomtatvány tartalmazza a felek és képviselőik nevét, címét és más adatait, valamint a kötelezett (vagy egyetemleges kötelezettség megengedése esetén a kötelezettek) felszólítását arra, hogy a jogosult által követelt és a másolatban csatolt „A” formanyomtatványon meghatározott összeget fizesse meg. Ez a meghagyás a megjelölt pénznyomomban tartalmazza a követelt tőkeösszeget, az esetleges kamatokat és azt az időszakot, amelyre kamatot kell fizetni (pl. a fizetés időpontjáig), valamint az esetleges kötbért és a 25. cikkben említett költségeket (lásd még a (26) preambulumbekendést). Az „E” formanyomtatvány emlékezteti a kötelezettet a jogaira és a lehetőségeire (lásd: „Fontos tájékoztatás a kötelezett részére”), azaz arra, hogy megfizetheti a jogosultnak a meghagyásban megjelölt összeget, vagy a származási bíróságnak megküldött nyilatkozatban ellentmondással élhet a meghagyás ellen. A kötelezett tájékoztatást

kap még arról, hogy a meghagyást kizárólag a jogosult által nyújtott adatok alapján bocsátották ki, és ezeket a bíróság nem ellenőrizte; hogy a meghagyás végrehajthatóvá válik, kivéve, ha a bírósághoz a fentiek szerint ellentmondást nyújt be (lásd a 16. cikket); és hogy amennyiben ellentmondást nyújt be, az eljárás a származási tagállam hatáskörrel rendelkező bíróságain a polgári peres eljárásra vonatkozó szabályokkal összhangban folytatódik („az ügy automatikus átalakulása”, lásd a (24) preambulumbekendést), kivéve, ha a jogosult kifejezetten kérte, hogy ebben az esetben az eljárást szüntessék meg. Ha a jogosult az eljárás megszüntetését kérte, ezt az információt nem küldik meg a kötelezett részére.

3.2. Az európai fizetési meghagyás kibocsátása – határidők

3.2.1. Mikor bocsát ki a bíróság európai fizetési meghagyást?

A 12. cikk (1) bekezdése szerint amennyiben az európai fizetési meghagyás kérelmezésének feltételei teljesülnek (lásd a 8. cikket), a bíróság a lehető leghamarabb és általában a kérelem benyújtását követő 30 napon belül kibocsátja a meghagyást. A 30 napos határidőbe nem számít bele a jogosult által a kérelem kiegészítése, kijavítása vagy módosítása céljából felhasznált idő. A fent említett határidőt az időtartamokra, időpontokra és határidőkre vonatkozó szabályok meghatározásáról szóló, 1971. június 3-i 1182/71/EGK, Euratom tanácsi rendelet (HL L 124., 1971.6.8., 1. o.) rendelkezéseivel összhangban kell kiszámítani.

3.2.2. Mikor válik végrehajthatóvá az európai fizetési meghagyás?

Az európai fizetési meghagyás a kibocsátásával még nem válik jogerőssé. Az európai fizetési meghagyásban a kötelezettet arról tájékoztatják, hogy megfizetheti a jogosultnak a követelt összeget, vagy a származási bíróságnak megküldött nyilatkozatban ellentmondással élhet. Az ellentmondást a meghagyás kötelezett(ek) részére történő kézbesítésétől számított 30 napon belül kell benyújtani (lásd a 12. cikk (3) bekezdését). A 12. cikk (4) bekezdésének b) pontja alapján a meghagyás végrehajthatóvá válik, kivéve, ha a kötelezett ellentmondást nyújt be a bírósághoz. A kötelezettnek ezt a meghagyás részére történő kézbesítésétől számított 30 napon belül kell megtennie (lásd a 4.2. szakaszt).

3.3. A kötelezett (meghatalmazott) részére történő kézbesítés

Az európai fizetési meghagyást a származási tagállam nemzeti jogával összhangban kell kézbesíteni a kötelezett részére. Ennek a módnak azonban meg kell felelnie a rendeletben meghatározott eljárási minimumszabályoknak (13–15. cikk). Általában kétfajta kézbesítésre van lehetőség: kézbesítés a kötelezett általi átvétel igazolásával (13. cikk) vagy kézbesítés a kötelezett általi átvétel igazolása nélkül (14. cikk); mindkettő alkalmazható a kötelezett képviselője tekintetében is.

3.3.1. Kézbesítés a kötelezett vagy a képviselője általi átvétel igazolásával

A 13. cikk tartalmazza az átvétel igazolásával történő kézbesítés módjait, ezek kimerítő listájával.

Összegezve, e módok a következőket teszik lehetővé:

- személyes kézbesítés, az átvételnek a kötelezett által aláírt igazolásával³;
- a kézbesítést végző illetékes személy arra vonatkozó nyilatkozata, hogy a kötelezett átvette az iratot vagy bármely jogos indok nélkül visszautasította annak átvételét⁴;
- postai kézbesítés, az átvételnek a kötelezett által aláírt igazolásával;
- elektronikus kézbesítés, az átvételnek a kötelezett által aláírt igazolásával.

³ Ha a kézbesítésre egy másik tagállamban kell sort keríteni, az okiratokat a másik tagállamba a tagállamokban a polgári és kereskedelmi ügyekben a bírósági és bíróságon kívüli iratok kézbesítéséről szóló 1393/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 324., 2007.12.10., 79. o.) összhangban kell továbbítani.

⁴ Lásd különösen az átvétel megtagadásának az 1393/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 8. cikke szerinti jogát.

3.3.2. Kézbesítés a kötelezett vagy a képviselője általi átvétel igazolása nélkül

A kötelezett részére történő kézbesítés a 14. cikkben meghatározott, átvételi igazolás nélküli módok valamelyikén is történhet. E módok csak akkor vehetők igénybe, ha a kötelezett címe teljes bizonyossággal ismert; e körben kizárt bármiféle fiktív kézbesítés (pl. az ún. „remise au parquet”, azaz ügyészégen keresztüli kézbesítés).

Összegezve, e módok a következőket teszik lehetővé:

- a kötelezett címére történő kézbesítés a kötelezettel egy háztartásban élő vagy ott alkalmazott személyeknek. Önálló vállalkozó vagy jogi személy esetében a kézbesítés történhet a kötelezett üzleti helyiségében is, a kötelezett által alkalmazott személyek részére.

Ezekben az esetekben a kézbesítést a következőképpen kell igazolni:

- az átvevő által aláírt átvételi elismervénnyel; vagy
- a kézbesítést végző személy által aláírt irattal, amely tartalmazza a kézbesítés módját, a kézbesítés időpontját, valamint az átvevő személy nevét és a kötelezettel való kapcsolatát;
- az irat elhelyezése a kötelezett postaládájában vagy letétbe helyezése valamely postahivatalban vagy a hatáskörrel rendelkező hatóságoknál.

Az utolsó pontban említett esetekben írásos értesítést kell elhelyezni a kötelezett postaládájában, amely egyértelműen feltünteti, hogy az irat jellegét tekintve bírósági iratnak minősül, valamint hogy az értesítés joghatás tekintetében kézbesítésnek minősül, és megkezdődik a határidők számítása. A kézbesítést a kézbesítést végző személy által aláírt irattal kell igazolni, amely tartalmazza a kézbesítés módját, a kézbesítés időpontját, valamint az átvevő személy nevét és a kötelezettel való kapcsolatát;

- átvételi igazolás nélküli postai kézbesítés, amennyiben a kötelezett címe az ügy érdemében eljáró bíróság tagállamában van;
- elektronikus úton történő kézbesítés automatikus visszaigazolással, feltéve, hogy a kötelezett előzetesen kifejezetten elfogadta a kézbesítés e módját.

4. Ellentmondás, a kötelezett jogai/lehetőségei

4.1. Az európai fizetési meghagyással szembeni ellentmondás

A kötelezett a 16. cikk értelmében az „F” formanyomtatvány felhasználásával ellentmondást nyújthat be az európai fizetési meghagyással szemben. A kötelezettnek nem kell indokolnia ellentmondását. Az ellentmondást a meghagyás kötelezettnek történő kézbesítésétől számított 30 napon belül kell megküldeni. A határidőt az időtartamokra, időpontokra és határidőkre vonatkozó szabályok meghatározásáról szóló 1182/71/EGK, Euratom tanácsi rendelet (HL L 124., 1971.6.8., 1. o.) rendelkezéseivel összhangban kell kiszámítani. A kézbesítés napja nem számít bele a határidőbe. Ha a határidő utolsó napja munkaszüneti nap, szombat vagy vasárnap, akkor a határidő a következő munkanap utolsó órája végén jár le. Az 1182/71/EGK, Euratom tanácsi rendelet 2. cikkének (1) bekezdése alapján csak az európai fizetési meghagyást kibocsátó bíróság tagállamában érvényes munkaszüneti napok vehetők figyelembe.

Az ellentmondást papíron vagy bármely más, a származási tagállam által elfogadott és a származási bíróság rendelkezésére álló kommunikációs eszközön keresztül – beleértve az elektronikus formát is – kell benyújtani. Az ellentmondást a kötelezett képviselője is benyújthatja.

A 17. cikk (1) bekezdése értelmében amennyiben a kötelezett elfogadható ellentmondást nyújt be, az eljárás a származási tagállam hatáskörrel rendelkező bíróságán a polgári peres eljárásra vonatkozó szabályokkal összhangban folytatódik, kivéve, ha a jogosult kifejezetten kérte, hogy ebben az esetben az eljárást szüntessék meg. A 7. cikk (4) bekezdése értelmében a jogosult ezt az európai fizetési meghagyás kibocsátásáig bármikor kérelmezheti. A 17. cikk (2) bekezdése szerint a polgári peres eljárás alá való átalakulásra a származási tagállam jogát kell alkalmazni. A nemzeti jog semmilyen módon sem korlátozhatja a jogosult helyzetét az ezt követő bármely polgári peres eljárásban.

4.2. Végrehajthatóság

Ha a 30 napos határidőn belül nem nyújtanak be ellentmondást, az európai fizetési meghagyást végrehajthatónak nyilvánítják, feltéve, hogy a bíróság elegendő időt biztosított az ellentmondás beérkezésére.

A bíróság a „G” formanyomtatvány felhasználásával nyilvánítja végrehajthatóvá az európai fizetési meghagyást, és megküldi azt a jogosultnak.

A 18. cikk (2) bekezdése szerint a végrehajthatóság alaki követelményeire a származási tagállam jogát kell alkalmazni. A 19. cikk szerint a származási tagállamban végrehajthatóvá nyilvánított

európai fizetési meghagyást a többi tagállamban végrehajthatóvá nyilvánítási eljárás és az elismerés kifogásolásának bármilyen lehetősége nélkül el kell ismerni és végre kell hajtani. A végrehajtás csak a 22. cikk rendelkezései alapján utasítható el.

5. A felek jogorvoslati/védekezési lehetőségei

5.1. Mit tehet a jogosult, ha az európai fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelme hiányos, hibás, módosításra szorul, vagy a kérelmet elutasították?

5.1.1. Mit tehet a jogosult, ha az európai fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelme hiányos vagy hibás (9. cikk)?

Ha az európai fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelem nem felel meg a 7. cikkben foglalt előírásoknak, azaz hiányos vagy hibás, a joghatósággal rendelkező bíróság a II. mellékletben található „B” formanyomtatvány felhasználásával lehetőséget biztosít a jogosultnak a kérelem kiegészítésére vagy kijavítására (lásd a 9. cikk (1) bekezdését). A bíróság felhívja a jogosultat arra, hogy a körülmények alapján a bíróság által megfelelőnek ítélt határidőn belül egészítse ki vagy javítsa ki a kérelmet (lásd a 9. cikk (2) bekezdését). Ezt a rendelkezést nyilvánvalóan alaptalan követelés vagy nem elfogadható kérelem esetében nem kell alkalmazni.

5.1.2. Mit tehet a jogosult, ha csak a követelés egy része felel meg az európai fizetési meghagyás követelményeinek (10. cikk)?

Ha csak a követelés egy része felel meg az európai fizetési meghagyás követelményeinek (lásd a 7. cikket), a bíróság erről a III. mellékletben található „C” formanyomtatványon tájékoztatja a jogosultat, és felhívja az általa megállapított összeget tartalmazó európai fizetési meghagyási javaslat elfogadására vagy elutasítására. A jogosultnak a bíróság által megállapított határidőn belül (lásd a 9. cikk (2) bekezdését) kell válaszolnia, a „C” formanyomtatvány felhasználásával. Ha a jogosult elfogadja a bíróság javaslatát, a bíróság európai fizetési meghagyást bocsát ki a követelés jogosult által elfogadott részére vonatkozóan (lásd a 12. cikket).

A követelés fennmaradó részét illető következményekre a nemzeti jogot kell alkalmazni (lásd a 10. cikk (2) bekezdését). Ha a jogosult a bíróság által meghatározott határidőn belül nem küldi meg válaszát vagy elutasítja a bíróság javaslatát, a bíróság teljes egészében elutasítja a kérelmet.

Ha a jogosult nem fogadja el a bíróság javaslatát, dönthet úgy, hogy visszavonja a kérelmét, és az ügyet rendes polgári eljárásban folytatja.

5.1.3. Mit tehet a jogosult, ha az európai fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmét elutasítják (11. cikk)?

Az európai fizetési meghagyás iránti kérelem elutasítása ellen fellebbezésnek nincs helye. A kérelem elutasítása nem akadályozza meg a jogosultat abban, hogy egy új európai fizetési meghagyás iránti kérelem vagy bármely egyéb, valamely tagállam joga alapján rendelkezésre álló eljárás útján érvényesítse a követelést (lásd a 11. cikket).

5.2. Mit tehet a kötelezett a származási tagállamban, ha európai fizetési meghagyást bocsátottak ki?

5.2.1. Ellentmondás benyújtása a származási tagállamban (16. cikk)

A kötelezett a meghagyás kézbesítését követő 30 napon belül, a VI. mellékletben található „F” formanyomtatvány felhasználásával a származási bíróságnál ellentmondást nyújthat be az európai fizetési meghagyással szemben. Ha az ellentmondást a 30 napos határidőn belül benyújtják (lásd a 16. cikk (2) bekezdését), az eljárás a származási tagállam hatáskörrel rendelkező bíróságán a polgári peres eljárásra vonatkozó szabályokkal összhangban folytatódik, kivéve, ha a jogosult kifejezetten kérte, hogy ebben az esetben az eljárást szüntessék meg.

5.2.2. Felülvizsgálat különleges esetekben a származási tagállamban (a 20. cikk (1) bekezdése)

Az ellentmondás benyújtására rendelkezésre álló 30 napos határidő lejártát követően a kötelezettnek jogában áll az európai fizetési meghagyás felülvizsgálatát kérni a származási tagállam hatáskörrel rendelkező bíróságától, feltéve, hogy haladéktalanul jár el, és:

1. i. a meghagyást a 14. cikkben előírt valamely módon – azaz a kötelezett általi átvétel igazolása nélkül – kézbesítették, és
- ii. a kézbesítés – a kötelezett önhibáján kívül – nem történt meg kellő időben ahhoz, hogy védelméről gondoskodhasson⁵,

vagy

2. a kötelezettet vis maior vagy önhibáján kívüli különleges körülmények akadályozták abban, hogy a követelés ellen ellentmondással éljen.

5.2.3. Felülvizsgálat a származási tagállamban, ha az európai fizetési meghagyást tévesen bocsátották ki (a 20. cikk (2) bekezdése)

Az ellentmondás megtételére rendelkezésre álló 30 napos határidő lejártát követően a kötelezett kérheti az európai fizetési meghagyás felülvizsgálatát a származási tagállam hatáskörrel rendelkező bíróságától abban az esetben is, amennyiben a fizetési meghagyást egyértelműen tévesen bocsátották ki, tekintettel az e rendeletben megállapított követelményekre vagy egyéb különleges körülményekre.

MEGJEGYZÉS: Amennyiben a bíróság – azon az alapon, hogy az 5.2.2. és az 5.2.3. pontban említett felülvizsgálati okok egyike sem áll fenn – a kötelezett kérelmét elutasítja, az európai fizetési meghagyás hatályban marad. Amennyiben a bíróság úgy határoz, hogy a felülvizsgálat az említett pontokban megállapított okok valamelyike alapján indokolt, az európai fizetési meghagyás semmis.

⁵ Ha például a kötelezett kórházban, szabadságon, üzleti úton vagy egyéb okból távol volt.

IV. Az európai fizetési meghagyások elismerése és végrehajtása más tagállamokban

1. Alapelvek

A származási tagállamban – vagyis a kibocsátás helye szerinti tagállamban – végrehajthatóvá vált európai fizetési meghagyás az összes többi tagállamban egyaránt végrehajtható. Nincs szükség végrehajthatóvá nyilvánítási eljárás (exequatur) lefolytatására a végrehajtás helye szerinti tagállamban. A végrehajtás helye szerinti tagállam hatóságai – a 22. és a 23. cikkeken szabályozott helyzetek kivételével – nem vizsgálhatják felül a meghagyás kibocsátásához vezető körülményeket és eljárásokat. A végrehajtás helye szerinti tagállamban nincs lehetőség érdemi felülvizsgálatra.

A végrehajtási eljárásokra a végrehajtás szerinti tagállam jogát kell alkalmazni, a rendelet előírásainak sérelme nélkül.

2. A végrehajtás iránti kérelem benyújtása

A jogosultnak a végrehajtás helye szerinti tagállamnak a végrehajtásra hatáskörrel rendelkező bíróságánál vagy hatóságánál kell kérelmeznie a végrehajtást. Ezek a hatóságok tagállamonként eltérők. A hatáskörrel rendelkező bíróságok és hatóságok adatai megtalálhatók az Európai Igazságügyi Hálózat polgári és kereskedelmi ügyekben tájékoztatást nyújtó oldalain, az európai igazságügyi portálon.

A jogosultnak be kell nyújtania a hatáskörrel rendelkező bírósághoz vagy hatósághoz a származási bíróság által végrehajthatónak nyilvánított meghagyás másolatát, amely megfelel az irat hitelességének megállapításához szükséges feltételeknek, valamint a végrehajthatóvá nyilvánítást tartalmazó iratot („G” formanyomtatvány).

3. Fordítás

A jogosulttól megkövetelhető, hogy benyújtsa az európai fizetési meghagyásnak a származási bíróság által használt nyelvtől eltérő nyelvű példányát. Főszabályként az európai fizetési meghagyást a végrehajtás helye szerinti tagállam hivatalos nyelvén vagy egyik hivatalos nyelvén kell benyújtani, kivéve, ha az adott tagállam jelezte, hogy elfogadja az Európai Unió egy másik hivatalos nyelvén vagy nyelvein készült meghagyásokat is. Az Európai Igazságügyi Atlaszban megtalálhatók az egyes tagállamokban elfogadott nyelvekkel kapcsolatos részletes információk. Az információk ellenőrzése során a jogosultnak arra is figyelemmel kell lennie, hogy az egynél több hivatalos nyelvvel rendelkező tagállamokban az is szükséges lehet, hogy a tagállam adott részén vagy régiójában használt nyelven készült fordítást csatoljon. Minden fordítást valamely tagállamban erre feljogosított személynek kell hitelesítenie.

4. A végrehajtás elutasítása kivételes körülmények esetén

A kötelezett a végrehajtás helye szerinti tagállamban a következő intézkedéseket teheti, azonban e lehetőségek soha nem eredményezhetik az európai fizetési meghagyás érdemi felülvizsgálatát a végrehajtás helye szerinti tagállamban:

4.1. A végrehajtás elutasítása (22. cikk)

A kötelezettnek lehetősége van a végrehajtás elutasításának kérelmezésére (lásd a 22. cikket), ha a meghagyás összeegyeztethetetlen valamely tagállamban vagy harmadik országban hozott bármely korábbi határozattal vagy meghagyással, feltéve hogy:

- a korábbi határozat ugyanazon jogalap tárgyában, ugyanazon felek között született; és
- a korábbi határozat megfelel a végrehajtás helye szerinti tagállamban való elismeréséhez szükséges feltételeknek; és
- az összeegyeztethetlenséget a származási tagállamban bírósági eljárás keretében nem lehetett volna kifogásként felhozni.

A végrehajtást kérelemre szintén el kell utasítani, ha és amennyiben a kötelezett megfizette a jogosultnak az európai fizetési meghagyásban megítélt összeget.

4.2. A végrehajtás felfüggesztése vagy korlátozása (23. cikk)

A kötelezett kérelmezheti az európai fizetési meghagyás végrehajtásának felfüggesztését vagy korlátozását (lásd a 23. cikket), amennyiben a 20. cikkel összhangban kérelmezte a felülvizsgálatot. Ilyen esetekben a végrehajtás helye szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező bírósága:

- a végrehajtási eljárást biztosítási intézkedésekre korlátozhatja; vagy
- a végrehajtást egy általa meghatározott biztosíték adásától teheti függővé; vagy
- kivételes körülmények között felfüggesztheti a végrehajtási eljárást.

Gyakorlati útmutató az európai fizetési meghagyásról szóló rendelet alkalmazásához

A Europe Direct szolgáltatás az Európai Unióval kapcsolatos kérdéseire
segít Önnek választ találni.

Ingyenesen hívható telefonszám (*):

00 800 6 7 8 9 10 11

(*) Egyes mobiltelefon-szolgáltatók nem engednek hozzáférést a 00 800-as telefonszámokhoz,
vagy kiszámlázzák ezeket a hívásokat.

© Fotolia, Istockphoto

© Európai Unió, 2011

A sokszorosítás a forrás megnevezésével engedélyezett.

Printed in Belgium

Fehér klórmentes papírra nyomtatva (ECF)

Kapcsolat

Európai Bizottság
Jogérvényesülési Főigazgatóság
Európai Igazságügyi Hálózat polgári
és kereskedelmi ügyekben
Rue Montoyer 59
B-1049 Brüsszel

HU

DS-32-11-946-HU-C

<http://ec.europa.eu/justice/civil/>

ISBN 978-92-79-21579-7

9 789279 215797

doi:10.2838/32671